

1700 - Herberg De Blauwe Geit

In den beginne was er de herberg 'De Blauwe Geit'. En zelfs de 'Vrede van de Blauwe Geit'. Lees in dit boek over het prille begin van deze plek.

- [Lang geleden](#)
- [Parochie Sint Jozef](#)

Lang geleden

Wanneer Herberg De Blauwe Geit precies gebouwd werd, weten we niet precies. De oudste documenten gaan terug naar 1780, maar we hebben ook bronnen gevonden die zeggen dat in 1725 de Vrede van De Blauwe Geit getekend werd hier. Dus dan zou het pand nog best wat ouder zijn. Misschien moeten we eens in Belgische archieven gaan wroeten want vroeger behoorde het aan België. Pas in 1938 werd het Nederlands grondgebied.

Op deze oude tekening kun je je een beetje verplaatsen in hoe het hier lang geleden uitzag.

Parochie Sint Jozef

De tekst hieronder deelde Lineke met alle buurtgenoten. Het gaat over de geschiedenis van de parochie Sint Jozef in Smeermaas, en bevat ook een hoop achtergrond en historie over de buurt en omgeving van 'de Blauwe Geit'.

[Open de bijlage bij deze pagina om de originele \(foto van de\) tekst te bekijken.](#)

Parochie Sint Jozef Smeermaas

Rond de jaren 1750 woonden er in Smeermaas nog niet zoveel mensen. Er was maar een fatsoenlijke weg, de Heirbaan, aangelegd door de Romeinen rond de jaren 150 na Christus. Aan beide zijden van deze Heirbaan lagen de meeste huizen. Deze Heirbaan werd gekruist door het Harenpaadje (de huidige Kluistraat en het gedeelte van de Brugstraat tussen de Zuid Willemsvaart en de Maas).

Dit Harenpaadje was de verbindingsweg tussen Borgharen en Pietersheim. Smeermaas viel toen onder de rechtsmacht van de schepenbank van Pietersheim.

Op het kruispunt van dit Harenpaadje met de Heirbaan stond een kapel waar van tijd tot tijd de mis gelezen werd door priesters van de omliggende parochies. Bij deze kapel bevond zich een kluis waar in vroeger tijden een kluizenaar leefde.

In 1803 werd deze kapel ingericht als eerste primitief schooltje. In 1809 werd door Napoleon de Steenweg van Maastricht naar Maaseik aangelegd. In 1820 werd de Zuid Willemsvaart gegraven. Door het bouwen van deze beide verbindingswegen werd Smeermaas uit zijn isolement gehaald. De bevolking groeide dan snel aan doordat schippers en handelaars zich in Smeermaas kwamen vestigen.

In 1839 werd in Smeermaas op een zeer kunstmatige wijze de grens getrokken, namelijk op 1750 meter afstand van de vestingengordel van Maastricht (1750 meter was de afstand dat de kanonnen toen konden schieten). Hierdoor werden de wijken Noteborne en Kolke van Smeermaas afgescheiden. De oudere mensen van deze plaats voelen zich nu na 152 jaren nog altijd Smeermazenaren.

In 1875 bouwden onze voorouders met veel moeite en met uitsluitende eigen middelen een kerk. Deze was gelegen op de hoek van de Maasdijk en de Brugstraat.

Dan heeft het nog tot 1892 geduurd dat, na veel strubbelingen met het bisdom Luik en de Belgische staat, Smeermaas een zelfstandige parochie werd. Hierdoor kreeg onze gemeenschap ook officieel een eigenelaat en zelfstandigheid.

Tot ongeveer de oorlog van 1940 bevond het centrum van Smeermaas zich "ONDER DE BRUG". Kerk, school, feestzaaltje, winkels en vooral veel cafés bevonden zich in de oude Kerkstraat (huidige Brugstraat tussen Zuid Willemsvaart en Maas).

De verplaatsing van de school in 1933 naar de Jan Rosierlaan (thans Maastrichterweg) luidde de verschuiving in van het centrum van Smeermaas van "ONDER" naar "BOVEN" de brug. Na de oorlog telde Smeermaas ongeveer 1500 inwoners en was het te klein geworden. De bouw in 1956 van onze huidige kerk was de bekroning van een evolutie die ons bracht van het eenvoudige kerkje onder de brug, weerspiegeling van een gesloten dorpsparochie, naar de prachtige nieuwe moderne kerk boven de brug met een nieuwe parochiegemeenschap, die openstaat voor onze moderne samenleving.